

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i nadużycia władzy, ze względu na to, że

- niezgodna z prawem procedura zastosowana została wyłącznie w wypadku konsorcjum, w którego skład wchodzi strona skarżąca, z naruszeniem zasady niedyskryminacji. Wydaje się również, że niezgodna z prawem procedura miała na celu wyłącznie wyeliminowanie konsorcjum strony skarżącej z pierwszego miejsca na liście wyników

Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2012 r. — Hammar Nordic Plugg przeciwko Komisji

(Sprawa T-253/12)

(2012/C 258/42)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Hammar Nordic Plugg AB (Trollhättan, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci I. Otken Eriksson i U. Öberg)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji Komisji z dnia 8 lutego 2012 r. dotyczącej pomocy państwa SA.28809 (C 29/10, ex NN 42/10 i ex CP 194/09) udzielonej przez Szwecję na rzecz Hammar Nordic Plugg;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE

Zdaniem skarżącej miasto Vänersborg nie przyznało jej niezgodnej z prawem pomocy państwa poprzez sprzedaż i wynajem nieruchomości pozostających we własności publicznej poniżej ich wartości rynkowej. Komisja dopuściła się w tym zakresie, przy prawnej kwalifikacji rzekomych środków pomocy, szeregu błędów w ocenie, poprzez

- brak uwzględnienia, że poprzednie nabycie zakładu produkcyjnego za cenę 17 milionów SEK mogło stanowić pomoc państwa;
- brak uwzględnienia, że rzeczywista cena sprzedaży w wysokości 8 milionów SEK odpowiadała wartości rynkowej zakładu produkcyjnego;
- naruszenie zasady inwestora działającego w warunkach gospodarki rynkowej w związku z tym, że Komisja

oparła swą decyzję następczo na ocenach dotyczących różnych okresów ocennych sprzed rzeczywistego dokonania sprzedaży na rzecz prywatnego inwestora;

- brak podania wiarygodnych wskazówek dotyczących rzeczywistej wartości rynkowej zakładu produkcyjnego w zakresie dotyczącym przedstawienia „trzeciego oszacowania w sprawozdaniu PwC” w odniesieniu do okresu cennego marzec 2008 r.

- brak uwzględnienia, że zakład produkcyjny został później faktycznie sprzedany w związku z upadłością nowego kupca w maju 2011 w ramach otwartej procedury składania ofert za 8 milionów SEK.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ rzekome środki pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE nie zakłócają konkurencji, ani nie wpływają na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku zbadania przez Komisję sprawy i uzasadnienia oraz naruszenia praw skarżącej do obrony.

Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2012 r. — Vakili przeciwko Radzie

(Sprawa T-255/12)

(2012/C 258/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bahman Vakili (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat J.M. Thouvenin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady o wpisaniu skarżącego do wykazu osób objętych sankcjami, które wynika z decyzji 2011/783/WPZiB, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. oraz pisma Rady z dnia 23 marca 2012 r.;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 w zakresie w jakim na jego mocy skarżący został wpisany do wykazu osób objętych sankcjami;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.